

Hedmark og Oppland Statsadvokatembeter
Postboks 4450 Bedriftsenteret
2326 Hamar

Bergen 20.02.2012

Norges Miljøvernforbund påklager herved vedtaket om påtaleunntatelse i sak etter Naturmangfoldloven, diverse – registrert 15.10.2011. Gjerningssted Julussadalen.

Det vises til Norges Miljøvernforbunds anmeldelse av 17.10.2011 og til påtaleunntatelsen bekjentgjort i pressen. (Østlendingen: Publisert -17.02.2012 10:44)

Norges Miljøvernforbund har oppfattet en påtaleunntatelse slik: ”Etter straffeprosessloven av 22. mai 1981 § 69 kan påtale unntates etter en bred skjønnsmessig vurdering av alle sakens omstendigheter (siktetes alder og øvrige personlige og sosiale forhold, lovbruddets grovhet m.m.)” Norges Miljøvernforbund antar at det ikke er alder eller øvrige personlige og sosiale forhold som er omstendighetene, men en vurdering rundt grovheten m.m. En vurdering som kanskje går noe i retning av at: ”vi vet jo ikke helt sikker om han traff dyret eller i så fall hvor alvorlig....” Norges Miljøvernforbund mener at en slik vurdering er feil og at det gir svært dårlige signaler ut til allmennheten.

Dersom denne påtaleunntatelsen blir stående, virker det rett og slett som om forbrytelser mot naturen og naturens mangfold, rett og slett ikke eksisterer i dette landet. Det er da grov faunakriminalitet å skyte på et fredet dyr innenfor et område der nettopp dette dyret skal ha spesielt sterk beskyttelse. At vedkommende faktisk skyter og bomber/skadeskyter burde være straffeskjerpende –ikke formildende. Denne personen jaktet med løs hund, inne i et kjent ulverevir. Og når ulven instinktmessig for å forsvare territoriet sitt, blir den skutt på.

At en jeger i det hele tatt velger å jakte med løs hund i et ulverevir er hensynsløst overfor hunden. Ettersom jegeren bør kjenne risken, virker det som om han allerede har bestemt seg for at hunden kan ofres. Nødverge for hund har vi ennå ikke og det MÅ ALDRI aksepteres innenfor områder der ulven skal ha spesiell beskyttelse. Da blir beskyttelsen IKKE-EKSISTERENDE.

Å unntate å straffeforfølge i dette tilfellet er for Norges Miljøvernforbund totalt uforståelig. Spesielt med tanke på ”allmennpreventive” virkninger og det ”å bidra til den sosiale ro”.

Nedenfor stående er hentet fra: Innstilling fra justiskomiteen om lov om straff (straffeloven) Innst. O. nr. 72 (2004-2005)

”Departementet legger til grunn at straffens formål må være å styre atferd i fremtiden, og herigjennom å bidra til et samfunn og en sameksistens som en ut fra gjeldende verdiprioriteringer anser som ønskelig. Selve straffeinstitusjonen har således forebyggelse - prevensjon - som sitt formål. Prevensjonsformålet er dobbelt: å forebygge uønsket atferd og å forebygge sosial uro i kjølvannet av uønsket atferd som likevel måtte skje.

5.1.1 Straffelovgivningens formål og virkninger

Straffens tilsiktede virkninger kan deles i tre hovedgrupper: Individualpreventive virkninger og allmennpreventive virkninger, samt å bidra til den sosiale ro. De individualpreventive virkninger av straffen kan igjen deles i tre: Det er straffens uskadeliggjørende (inkapasiterende), avskrekkende og forbedrende virkninger. Også de allmennpreventive virkninger er flere. En skiller gjerne mellom straffens avskrekkende virkning og den vanedannende og holdningsskapende virkning.

At handlingene blir gjenstand for strafforfølgning, og at den eller de skyldige ilegges straff, har en viktig mentalhygienisk virkning. Hos de fleste som er blitt utsatt for en direkte krenkelse mot person eller eiendeler, oppstår det et ønske om å ville ta igjen. Selv om kriminaliseringen og strafforfølgningen kan sies å ha en forankring i gjengjeldelsen, har den likevel et fremadskuende formål: Den skal legge forholdene til rette for et samfunn preget av åpenhet og trygghet og fri fra unyansert og uønsket privat rettshåndheving.”

Mine understrekninger.

Ulven er CR (kritisk truet) i Norge. Den er fredet. Den aktuelle ulven befant seg inne i forvaltningssonen. Det var i dagene før skuddet falt, presisert at ulvene i Julussa skulle beskyttes spesielt, også i den kommende lisensjakten. Likevel skyter den aktuelle jegeren innenfor dette området. Norges Miljøvernforbund synes dette virker som forakt mot eller manglende respekt for Norsk lov.

Det er med begrunnet frykt vi antar dette. Det er svært utbredt med ulovlig jakt på/avlivning av ulv i dette landet. Det antydes fra forskerhold at så mange som 100 ulv er ulovlig avlivet de siste 10 år. Holdningene dette viser er skremmende for verneinteresser. Bedre blir det ikke når mennesker står frem på nasjonalt tv og forteller i klartekst at de vil skyte ulv ulovlig om de får muligheten. Lisensjakten på ulv de siste to årene har dessuten vist med tydelighet at jaktprinsippet er blitt å skyte for å skade – ”bremse den litt” – så det blir lettere å drepe den. Konklusjonen synes klar: Man hater ulven og ”driter” i loven!

Ser man så tilbake på hva justiskomiteen uttrykker knyttet til allmennpreventiv virkning, så kan man vel forsiktig si, at her begår man en klar ”glipp”. Ved å unnlate straff for en så grov faunakriminell handling, bidrar man utelukkende til å senke respekten for en allerede lite respektert ”naturvernlovgivning” og til å øke den sosiale uro som allerede finnes knyttet til ulven.

Jeg minner om at det også finnes en bestemmelse i straffeloven § 152 b som ble innført i 1993. (Generalklausulen). Slik Norges Miljøvernforbund har oppfattet det, ble denne bestemmelsen innført i straffeloven med tanke på å få opp straffereaksjonene innenfor området ”alvorlig miljøkriminalitet”, da av blant annet nettopp ovennevnte hensyn. Påtaleunntatelse i dette tilfellet synes derfor både uriktig og ikke i tråd med Naturmangfoldslovens og Straffelovens intensjon.

Norges Miljøvernforbund klager derfor inn påtaleunntatelsen til statsadvokaten med krav om straffeforfølgning av jegeren.

For Norges Miljøvernforbund

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jon Bakke', written in a cursive style.

Jon Bakke
Saksbehandler/jurist.

Vedlegg: Anmeldelsen av 17.10.2011

Kopi:
Økokrim
Miljøverndepartementet
Direktoratet for Naturforvaltning
Riksadvokaten.